

ROLA.

(Z BARBIER'A).

W lud wierz zawsze poeto, bo lud, to ta niwa
Dobra, żyzna, bogata, co nie odpoczywa
Nigdy wczasem ugoru, i wiecznie płodząca;
Ma piersi soków pełne, a o wschodzie słońca
Złotą parą się dymi przez bruzdy. To ona,
Co najpiękniejsze rzeczy rodzi: to z jej łona
Rosną dęby najwyżej stojące pod niebem.
Rozdzierana lemieszem, odpłaca się chlebem,
I daremnie nawozu rzucają jej błoto:
Wszelki żywioł nieczysty przerobi na złoto
Zdrowych kłosów. Lecz tylko za uścisk serdeczny
Daje moc nieśmiertelną: to grunt jest odwieczny
Wszystkich wielkich pomników, i przez wszystkie stropy
Wysokie, to podpora święta, a dla stopy
Bożej, to podwalina ludzkości; więc biada,
Biada temu, kto na nią ciężarem opada!...

Marja Ilnicka.

